

Τα συμπλέγματα και η προσωπικότητα του Χίτλερ

Το βιβλίο του Χάρη Βλαβιανού αποκαλύπτει τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους έσπασε το αβγό του φιδιού

ΤΟΥ ΒΑΓΓΕΛΗ ΧΑΤΖΗΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Oιστορικοί μυθιστοριογράφοι του 19ου αιώνα είχαν μια καταστατική αρχή: να θέτουν στο κέντρο της δράσης τους ανώνυμα πρόσωπα. Και αυτό αφενός για να αναδείξουν τους μέσους όρους της περιόδου που οποία ανακαλούσαν τα βιβλία τους και αφετέρου για να αποφύγουν να αναμετρηθούν με την πίεση της δημόσιας φόρτισης που θα έφεραν οι επώνυμοι πρωταγωνιστές. Από τότε βέβαια μεσολάβησαν πολλά. Το ιστορικό μυθιστόρημα άλλαξε κατ' επανάληψη προσανατολισμό, δοκίμασε πολλούς καινούργιους δρόμους και διεύρυνε θεαματικά τα όριά του. Ετσι, ένα πρόσωπο με συντριπτικά αστήκωτο βάρος όπως ο Χίτλερ μπορεί αιφνίτς όχι μόνο να αναλάβει πρωταγωνιστικό ρόλο στη λογοτεχνική ανάπλαση της εποχής του αλλά και να μιλήσει σε απερίφραστα εξομολογητικό τόνο μέσω ενός επινοημένου ημερολογίου για τα χρόνια της πρώτης ανόδου του ναζισμού που σημαδοτήθηκαν από το αποτυχημένο «πραξικόπεμπτα της μπιραρίας» τον Νοέμβριο του 1923 στο Μόναχο.

Το βιβλίο του Χάρη Βλαβιανού καλύπτει τον έναν χρόνο παραμονής του Χίτλερ στις Φυλακές Λάντσμπεργκ και αποκαλύπτει με τις πυκνές, σχεδόν καθημερινές ημερολογιακές εγγραφές του τους ποικίλους τρόπους με τους οποίους έσπασε το αβγό του φιδιού: από τον συγκαλυμμένο ή ανοιχτό θαυμασμό των δικαστικών αρχών και της βαυαρικής κοινωνίας για τον άνθρωπο που μερικά χρόνια αργότερα θα αποτελέσει τη θρυαλλίδα για το ξεσπόμενο του Β' Παγκοσμίου Πολέμου ως τον κυκεώνα των ιδεών που θα πλήξει τον ίδιο και τους συντρόφους του όταν θα αρχίσουν να ονειρεύονται τον θάνατο του κοινοβουλευτισμού, την κυριαρχία του Βορρά και τις αρι-ας φυλής, τον αφανισμό των Εβραίων

και την κατάκτηση της Ευρώπης και της Ρωσίας.

Οι ημερολογιακές καταχωρίσεις θα δώσουν στον Βλαβιανό την ευκαιρία να υποδείξει και κάτι άλλο: την έκταση των συμπλεγμάτων που άρχισαν από πολύ νωρίς να κατατρύχουν την προσωπικότητα του Χίτλερ. Απέχθεια για τις γυναίκες, φοβία για το γυμνό σώμα, αυτοκτονικές και πατροκτονικές τάσεις, οράματα δήνωσης και καταστροφής, αποθέωση της μητρικής μορφής, μανία για υψηπετή αρχιτεκτονικά μνημεία. Όλα (με την εξαίρεση του αντιαθλητικού πνεύματος και της φοβίας για το γυμνό σώμα) θα γίνουν πολύ σύντομα εμβλήματα του ναζισμού και θα τον συνοδεύουν ως την ώρα που θα μετατραπεί σε σωρό από ερείπια.

Ο όρος «μυθοπλαστικό ντοκουμέντο» τον οποίο χρησιμοποιεί ο Βλαβιανός για να χαρακτηρίσει τη σύνθεσή του περιγράφει με ακρίβεια το βιβλίο του: ένας πρωτοπρόσωπος λόγος που ενσωματώνει στον φανταστικό ιστό του τις μεγάλες γραμμές και τις μικρές λεπτομέρειες της ιστορικής έρευνας

(από τη μια ο διαβόπτος Αγών μου, ο Νίτσε και ο Ρόζενμπεργκ και από την άλλη η αποστροφή για το αλκοόλ και η λατρεία των γλυκών) χωρίς να απομακρύνεται ούτε βήμα από τα πορίσματά της. Ο Χίτλερ πάντως του Κρυφού ημερολογίου δεν είναι, όπως κι αν τον ζυγίσουμε, ακριβώς λογοτεχνικός χαρακτήρας: δεν υποφέρει ψυχικά (τα συμπλέγματά του απλώς καταγράφονται), δεν πάλλεται γλωσσικά (ο τόνος του είναι πάντα παρατακτικός και επίπεδος), δεν παρουσιάζει σκαμπανεβάσματα στη θερμοκρασία του (ακόμα κι όταν φουντώνει το αντισημιτικό του μίσος). Είναι πολύ ένα φερέφωνο του αρχειακού εαυτού του – ένα ιστορικό αντηχείο της ιδεολογίας του. Μόνο έτσι άλλοστε θα μπορούσε να απορροφήσει τη δημόσια φόρτιση που τόσο φόβιζε τους παλαιούς ιστορικούς μυθιστοριογράφους: με μια μεταμοντέρνα απονεύρωση.

